

nyt Nationalitetsbeviis. Det ærebe Bdie kongevalgte Medlem (Suenfon) meente, at det havde været rettere, at der i Lovudkastet kun var blevet optaget en almindelig Anthydning af, at man overhovedet vilde slutte sig til det engelske Princip, men at man derimod ikke skulde have optaget alle de Specialbestemmelser, der findes i Udcastet. Han har udentviis tildeels Ret heri; efter hvad vi ere vante til her i Landet, forsaavidt der er Tale om reent interne Forhold, vilde det udentviis være det, der maatte siges at have Praxis og den tilsvante Fremgangsmaade for sig. Disse Specialbestemmelser ere imidlertid optagne i Udcastet af reent praktiske Grunde, navnlig fordi det, for overhovedet at opnaae Anerkjendelse af vor Maaling i England og de Lande, som benytte den engelske Maaling, ikke blot er en Nødvendighed, at den skal være skeet fuldstændigt efter det engelske System, men ogsaa, at dette skal være vedtaget og fastsat ved Lov. Trods at man meget vel har seet, at man ligesaa godt kunde give disse Bestemmelser gennem Instructioner for Toldbembsmændene, har man altsaa dog troet, at Bestemmelsen helst burde optages her i Lovudkastet. Man har derved netop fulgt det Exempel, som den engelske Lovgivning har givet, idet nemlig efter den alle Detailbestemmelserne ere fastsatte ved Lov. Detailbestemmelserne her i Udcastet ere ligesom overførte fra the Merchant Shipping Act af 1854. Selv om man derfor maatte erkende, at der kan være visse formelle Grindringer at gjøre gjældende derimod, troer jeg altsaa dog, at den praktiske Side af Sagen er saa overveiende, at man ikke bør sthyde disse Detailbestemmelser ud eller tage Forargelse af den Myndighed, der foreslaaes givne Toldbesthyrelsen til at kunne foretage Forandringer i disse Bestemmelser. — Man vil udentviis finde det rimeligt, at jeg ikke nu kan gaae nærmere ind paa de mindre Bestemmelser, der ere blevne fremdragne. Her er jo Tale om Sager, der naturligen maae ligge min sædvanlige Virksomhed saa fjernt, at jeg ikke kan indlade mig paa bindende Udtalelser i saa Henseende. Jeg maa derfor nøies med at sige, at jeg skal gjøre de Bemærkninger, der ere fremkomne, til Gjenstand for den omhyggeligste Overveielse. Hvad navnlig det

af et æret Medlem (Siebe) med Hensyn til den foreslaaede processuelle Fremgangsmaade Bemærkede angaaer, da veed jeg ikke, at der har været anden Grund til at fastholde den Fremgangsmaade, der er foreslaaet, end den, der er angiven i Motiverne, at man, da disse Sager fortære under Toldbæsenet og paa en Maade ere et Appendix til samme, ialtfald i administrativ Henseende har fundet det rigtig ogsaa at fastsætte den for de Toldbæsenet vedrørende Sager iøvrigt gjældende processuelle Fremgangsmaade for dem. Jeg tvivler forøvrigt ikke om, at der, hvis det maatte vise sig, at der er praktiske Ulemper forbundet dermed, og det navnlig Ulemper, der vilde medføre Ophold for Skibene, ikke vil være Noget til Hindrer for at vælge en anden og navnlig da den af det ærebe Medlem antydede Fremgangsmaade.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

Melchior: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg paa 5 Medlemmer over denne Sag.

Da Ingen ønskede at høre sig om dette Forslag, fattedes det under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 46 Stemmer.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Udkast til Lov angaaende danske Skibes Registrering.“
(Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1085 ff.)

Melchior: Dette Lovudkast hænger overordentligt nøie sammen med det Lovudkast, som nu lige er blevet forhandlet her i Thinget, idet det Maalebrev, som efter det sidste Lovudkasts Vedtagelse skal udfærdiges for et Skib, er foreslaaet at skulle optages i det Certificat, som det Lovudkast, der i dette Dieblil er til Behandling, gaaer ud paa at indføre. Der er her Tale om et Forhold, der ikke hidtil har været videre ordnet her i Landet, hverken ved Lovgivning eller ad administrativ Wei,